

ΠΕΡΥΤΕΡΗ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ME

Φυλλάδ. 116.

ΟΙΚΟΝΟΜΟΓΡΑΦΙΑΣ.

Τόμος. Ε'.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΤΗΝ 15 ΙΟΥΝΙΟΥ 1852.

Ο ΑΡΙΘΜΟΣ 113.

ΗΤΟΙ

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΧΑΡΤΟΠΑΙΓΝΙΟΥ (*)

ΚΕΦ. Αον.

Ἐγενήθη κατά τὸ 1777 ἔτος ἀπὸ γονεῖς πλουσίους, εἰς μίαν τῶν μεσημβρινῶν τῆς Γαλλίας ἐπαρχιῶν, εἰς τὰ πολιτικά ἀξιώματα τῆς ὁποίας διατέλει

(*) Ἡ ἀξιόλογος μετάφρασις τοῦ διδακτικωτάτου τούτου καὶ τραγικοῦ ἄμα διηγήματος εἶναι ἔργον νεάνιδος ἑλληνίδος, ἥτις ὑπὸ γονέων φιλοσόφων καὶ νοσημόνων ἀνατρεφόμενη, καὶ τοι νεωτάτη, ἀσχολεῖται εἰς πᾶν τὸ καλλοπιῶν τὸ πνεῦμα καὶ τὴν καρδίαν, καὶ περάνασα εὐ πρὸ πολλοῦ τὰς σπουδὰς τῆς, ἀποδίδει διὰ τῆς ἐπιμελείας τῆς καὶ εἰς τὸ μαλετᾶν, καὶ κυρίως εἰς τὸ μουσουργεῖν, εὐπρεπῶς ὁ πατήρ μου. Ἀποσιωπῶ δὲ τὸ ὄνομα

αὐτοῦ ἵνα μὴ προσθέσω, διὰ τοῦ ἀδιακρίτου καὶ ἀσεβοῦς καλάμου μου ἀποκαλύψεις ἀτόπους καὶ ὑβριστικὰς κατὰ τῆς μνήμης του. Ἡ ἀχαριστία καὶ κακὴ διαγωγή μου ἀρκετὰ ἀτίμωσαν αὐτό!

Ὁραίότης, ἀρετὴ, πλοῦτη, χάριτες καὶ εὐγένεια ἀφ' ἑνὸς, προτερήματα, τιμὴ καὶ ἀκεραιότης χαρακτηρὸς ἀφ' ἑτέρου, ὅλα δὲ ἐν γένει τῆς φύσεως καὶ τῆς τύχης τὰ δῶρα συνέτρεξαν εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ ἐξαιρέτου ζεύγους τῶν ἀγαπητῶν καὶ ἐντίμων γεννητόρων μου. Ἡ μετριοφροσύνη καὶ τὸ καθήκον ἄς μὲ συγχωρήσωσι νὰ ἀναφέρω, ὅτι μετεῖχον μὲν αὐτῶν, ἀλλὰ μόνον ὡς πρὸς τὰ φυσικὰ προτερήματά των· καὶ ἀληθῶς, τὸ εὐπρεπὲς τοῦ ἀναστήματός μου, τὸ εὐγενὲς καὶ κανονικὸν τῶν χαρακτήρων τοῦ προσώπου μου ἔφερον πᾶν τὸ ἐπιθυμητόν. Ἀναφέρω δὲ τοῦτο, ὅχι τόσο ἐξ ἀδυναμίας ἢ ὑπερηφανείας, ὅσον διὰ τὴν εὐ-

προτερήματος περὶ εὐ καὶ ἄλλοτε ὠμίλησαμεν, πολλαπλασίους τὰς προσπάθειάς καὶ τοὺς ἀγῶνας τῶν γεννητόρων τῆς. Γνωρίζομεν καὶ ἄλλας τοιαύτας διακεκριμένας κόβρας, ἀλλ' ἐσφαλμένη τις περιφύλαξις παρεμποδίζει αὐτὰς τοῦ νὰ ἐνασχολῶνται εἰς ἔργα νοητικά, ἢ νὰ δημοσιεύωσιν ὅ,τι καλὸν φιλοπόνημά των Πόσον ἀδικοῦσι!

χριστήσω τὰς δόξεις καὶ παιδαριώδης ἰδέας τινῶν ἀναγνωστών, οἱ ὅποιοι χαρίζονται πρὸς τὸν Ἡρώα τοῦ μυθιστορήματος, καθ' ὅσον ἡ φύσις ἡ ὀυπερθεμένης πατὴρ του τὸν ἐπροϊήθη μ' ὅλα τῆς ὠραιότητος τὰ προσόντα. Ἀλλὰ δὲν σκοπεύω διὰ τοιούτων γελωτῶν μέσων νὰ ἐλκίσω οὐδενὸς τὴν προσοχὴν εἰς τὴν συνέχισιν τοῦ διηγήματός μου. Τὸ βιβλίον μου τοῦτο δὲν περιέχει δραματικὰς περιπτώσεις, σκηναὶς ἐντὸς ὑπογείων καὶ σπηλαίων, καὶ ἄλλα ὅμοια συμβάντα γέμωντα ψεύδους ἄλλοκότου καὶ ἀπίθανου· ὁ δὲ περιεχόμενος ν' ἀπαντήσῃ τὰ τοιαῦτα, ἃς παρητηρήσῃ ἀπὸ τοῦδε τῆς ἀναγνώσεως· χωρὶς λοιπὸν νὰ ἐνδιατριψῶ διηγουμένως, δι' ὃ γάμος τῶν γεννητόρων μου ἐτελέσθη ὑπὸ ἀρίστους ὁμοίους, γνωστοποιῶ ἄνευ προοιμίου, δι' ἐγὼ ὑπῆρξα ὁ πρῶτος καρπὸς τῆς ἐνώσεώς των.

Ἡ μήτηρ μου, τὴν ὅποιαν θ' ἀναφέρω τοῦ λοιποῦ τῷ ὀνόματι Ὀρτενσίας Σελικούρ, μ' ἐθεώρησεν ἀπὸ τῆς γεννησέως μου, ὡς πολυτίμον καὶ ἀνεκτίμητον θησαυρον, ἀποτελοῦντα τὸ μόνον ἀντικείμενον τῆς στοργῆς τῆς. Ἡ ἐνταλὴ μετὰ τοῦ πατρός μου ὁμοίως, αἱ ἀφαλαῖς χάριτες, τὰ σερπεντὰ κινήματά μου, ἐμφαίνοντα πρόωρον ἀνάπτυξιν, ἐκολάκευον παραπολὺ τὴν φιλοτιμίαν τῆς, ὡς προμηθύοντά λαμπρὸν τὸ μέλλον ἢ δὲ ὑπερβολικὴ πρὸς ἐμὲ ἀγάπη τῆς, ἀντὶ νὰ ἐλαττώσῃ, ἢ ἡξίωσῃ καὶ συνέτριψῃ δι' ἐμοῦ τὰ θεσμά τῆς πρὸς τὸν σύζυγόν τῆς πίστεως καὶ ἀγάπης· πρὸς τοῦτοις ἃς μὴ παρατρέξω καὶ περιστατικόν, τὸ ὅποιον συνέτεινε πολὺ εἰς τὸ νὰ μὲ καταστήσῃ εἰς πλεόν ἀγαπητὸν πρὸς αὐτὴ διὰ τῆς συγκεντρώσεως ὅλης τῆς μητρικῆς στοργῆς ἐπ' ἐμοί. Ἡ δευτερότοκος ἀδελφὴ μου ἀποθανοῦσα εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ζωῆς τῆς, ἄρῃκε λύπην ἀπαρηγόρητον εἰς τὴν καρδίαν τῆς μητρός μου, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς δὲν ἔπαιον τοῦ νὰ χύνωσι δάκρυα, εἰμὴ ὅταν ἐστρέφοντο πρὸς ἐμὲ, ὡς τὸν μόνον παρηγόρον τῶν θλιψέων τῆς, καὶ κάτοχον ὄλων τῶν τρυφερῶν αἰσθημάτων τῆς. Κατὰ συνέπειαν ἡ βαθεῖα λύπη τῆς κατεσθέσθη, δυνατὸν εἰπεῖν, μὲ τὰς πολλὰς πρὸς ἐμὲ θωπείας, τὰς ὁποίας ὁ θάνατος τῆς ἀδελφῆς μου ὑπερῆξισεν.

Ἀλλ' ὅποιαν ἀπέδωκα εὐγνωμοσύνην ἀπέναντι τὸς τρυφερῆς ἀγάπης, τὸς ὡν ἀκαμάτων προσπαθειῶν πρὸς τελειοποίησιν τῆς ἀνατροφῆς μου, τὸς ὡν ἀτομικῆς ἐπαγρυπνήσεως ἐπὶ τῶν διδασκάλων μου, διὰ τὴν ἀληθῆ πρόσοδόν μου εἰς τὴν παιδείαν, καὶ τὴν σπουδὴν τῶν ὠραίων τεχνῶν, εἰς τὰς ὁποίας μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν καὶ εὐκολίαν κατεγινόμεν ἰ...

Ἐπεθύμουν νὰ παραλειψῶ ὅλας αὐτὰς τὰς λεπτομερείας τῶν πρὸς ἐμὲ αἰσθημάτων καὶ ἀδυσσιμῶν τῆς μητρός μου, καὶ νὰ περιορισθῶ, διηγούμενος μόνον τὰ κατ' ἐμὲ, τὸν δυστυχῆ Ἡρώα τοῦ δράματος. Ἀλλ' ἐπειδὴ τῆς μητρός μου ἡ ἀμετρος πρὸς τὰ σφάλματά μου ἀνοχὴ, συνέτεινε εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν ὀρμὴν τῆς κλισεως καὶ τῆς ἀγάπης μου πρὸς τὸ χαρτοπαίγιον, ἐνόμισα ἀναγκαῖον ν' ἀναφέρω ὀλίγα τινὰ πρὸς μικρὰν νύξιν τοῦ χαρακτήρος τῆς. Ὁ μὲν πατὴρ μου, ἀνὴρ ἐπίσημος, ζηλωτῆς τῆς νομοδιδασκαλικῆς ὑπολήψεώς του, καὶ τοῦ ὁποίου τὸν καιρὸν ὄλον ἀπερρόφα ἡ ἀσχολία περὶ τὸ ἐπάγγελμά του, μὲ ἠγάπα κατ' ἐπιφανείαν, οὕτως εἰπεῖν· μόνη τῆς μητρός μου ἡ ἀγάπη ἦτον σταθερὰ καὶ ἰκανὴ νὰ ἐνθέξῃ κατὰ πάσης τοῦ βίου περιπέτειας· ἀλλ' ἡ τοιαύτη ὑπερβολὴ δὲν ἠργῆσε νὰ μὲ καταστήσῃ ἄστυον τέκνον. Ἰπὸ τὸ κάλυμ-

μα τῆς δοθείσης μοι λαμπρῆς ἀνατροφῆς, ἐκρύπτετο τὸ σπέρμα τοῦ θληρωτέρου ἐλαττώματος, ἀνυπόμονον νὰ βλαστήσῃ ὑπὸ τὴν συγκαταβατικὴν προστασίαν τῆς ἐλευθερίας, ἢ καλλίτερα τῆς ἀχαλινότητος ἀκολασίας.

Πολλάκις τὰ παιδικὰ μου παιγνίδια κατεμήνουν τὰς ὀλεθρίας κλίσεις μου, καὶ ὁ παιδαγωγός μου συνεχῶς μ' ἐπέπληττε διὰ τινὰς πρὸς τὸ χαρτοπαίγιον διαθέσεις μου, κατὰ διαφόρους περιστάσεις καταφανεῖς γενομένας, καὶ πρὸς ἀνθρώπους ὀλιγώτερον αὐτοῦ ὀζυδερκεῖς, εἰδοποιήσας, φρονίμως, περὶ τούτου καὶ τὴν μητέρα μου, ἣτις τῷ ἀπεκρίθη δι' ἀκαταβορυεῖτο διὰ χιμαίρας, καὶ δι' αὐτὴ δὲν ἀπῆται τὸ νὰ μὲ ἀπαγορεύωνται τὰ τοιαῦτα ἀθῶα παιγνίδια. Ἐκ τούτου ὁ παιδαγωγός μου, ἀναγκασόμενος νὰ σιωπᾷ, ὑπέκρυπτε μὲν τὴν δυσαρέσκειαν καὶ τὴν λύπην του, ἀλλ' ἔστρεφε συγχρόνως, ὡς ἄλλος Μίντωρ, ἀληθῆ στοργὴν ὑπὲρ τοῦ μαθητοῦ του. Μίαν δὲ τῶν ἡμερῶν εἶπε πρὸς τὴν μητέρα μου. «Κυρία μου, διὰ νὰ καταβάλλω τὴν ἀπιστίαν σου, ὡς πρὸς τὰς ὁποίας συνέλαβον δικαίας ὑπονοίας περὶ τοῦ μουσικοῦ πάθους, τῆς χαρτοπαίξις, τὸ ὅποιον κυριεύει τὸν υἱόν σου, πρέπει νὰ μὲ συγχωρήσῃς νὰ κάμω μίαν δοκιμὴν· ἀλλὰ προηγουμένως ὀρκίσου δι' ἀροῦ περὶ τούτου πᾶσα ἀμφιβολία σοῦ ἀφαιρεθῆ, θέλεις καταβάλλει μετ' ἐμοῦ πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς θεραπείαν του.» «Ἔστω, ἀπεκρίθη ἡ μήτηρ μου. «Ἀλλὰ ποῖα μέσα θέλεις μεταχειρισθῆ;» «Τὰ ἀθωώτερα μὲν καὶ ἀπλούστερα, ἀπεκρίθη, τὰ ὅποια ὁμοίως δὲν θέλεις μάθει περὶ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκτελέσεως, ἣτις πρέπει νὰ μὴν ἀπροσδιόριστος.» Ἡ ὀχλαμηπόλος τῆς μητρός μου ἀκούσασα τὰ πάντα ἐκ τοῦ πλησίον θυμίου, μ' ἀνέφερον ἀπαράλλακτα τὸν διάλογον αὐτὸν· ἀλλὰ μόλις εἶχον παρέλθει ὀλίγαι ἡμέραι, καὶ προσκλήθεις ὑπ' ἄλλο τι πρόσχημα εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ παιδαγωγοῦ μου, παρετήρησα ἀμέσως καὶ μὲ γλυκοῖαν ἔκστασιν, ἐπὶ μιᾶς τραπέζης, διάφορα ἀντικείμενα πολὺ εὐχάριστα, μάλιστα πρὸς μείρακας, ὅσον ξίφη καὶ πιστόλια πλουσιῶς κεκοσμημένα, δακτυλίδια καὶ ὀρολόγια ἀδαμαντοστόλιστα, πρὸς δὲ χαρτοπαίγνια ἔθνη κακίθεν, ἕνα ὠραῖον ῥόμβον, κύβους, κόνους, ἐν τὰ β λ ι, καὶ πάντα ἐνὶ λόγῳ τοῦ Ἐωσφόρου τὰ ἐφευρέματα, εὐρισκόμενα τεχνιέντως τεθημιμένα ἐπὶ πρασίνου τάπητος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀκριβῶς διεκρίνετο ἡ λευκὴ καὶ ἡ μέλαινα, καὶ ὅλα τὰ καταχθόνια ἐκεῖνα στόμια, γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα ζ υ γ α, μ ο ν α κ τ λ.

Οἱ ὀφθαλμοὶ μου προσηλόθησαν ἐπὶ τῶν λαμπρῶν ἐκεῖνων παιγνιδίων, καὶ τὰ παρετήρησα μ' ὀλην τὴν ἐνδεχομένην ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ τὰ ἀπολαύσω, καθ' ἣν στιγμήν εἰσῆλθεν ἡ μήτηρ μου, προσαγομένη βέβαια δι' ἐπιτηδείων πανουργιῶν τοῦ παιδαγωγοῦ μου Κυρίου Λόρβευ.

«Τὶ ὠραῖα πράγματα, ἀνέκραξεν αὐτὴ, γελῶσα, καὶ πῶς, καὶ διὰ τί εὐρίσκονται ἐδῶ ὅλα αὐτὰ τὰ πλούσια παιγνίδια τὸσον παραδόξως συνθηροσμένα;» «Ἀποτεινομένη δὲ πρὸς ἐμὲ, ἠκολούθησε. «Λοιπὸν τέκνον μου ὑποθέτω δι' ἡ ἐκλογὴν σου ἐπὶ ὄλων αὐτῶν τῶν ἀντικειμένων δὲν εἶναι ποσῶς ἀμφιβολος.» Κατὰ δυστυχίαν τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἀναστατώθησαν ἐν ἐμοὶ ὅλα· αἱ ἀκράτητοι κλίσεις μου, καὶ ἡ χεῖρ μου, ὡς ἐξ ἀοράτου ὠθήσεως ἀπετάθη βιαίως ἐπ' ἐκεῖνων μόνον τῶν ἀντικειμένων ὅσα παρίσταντο ἐργαλεῖα παιγνιδίου, καὶ οὕτως αἱ ἀγαπηταὶ διαθέσεις μου ἐπροδότησαν ἀμέσως. Εἰς μικρὸς καὶ ὠραῖος ῥόμβος, κατ' ἐμὲ

προτιμότερος παντὸς ἀδαμαντινοῦ κειμηλίου, εὐρέθη ἡ ἦ συνεσφιγμένος μεταξὺ τῶν χειρῶν μου, τρεμουσῶν ἀπὸ τὴν πολλὴν εὐχαριστήσιν, ὡς νὰ εἶχεν ὁ ῥόμβος ἐκεῖνος μαγικὰς ιδιότητας. Τέλος πάντων ὁ Κ. Λόρβευ ἠμποροῦσε νὰ καυχήσῃ δι' ἐμὲ ἐνέμοι τὴν φύσιν ἐπ' αὐτοφόρῳ, διότι αἱ ὑπερβάλλουσαι ὀρεξεις μου ἀνεκαλύφθησαν τότε μεθ' ὅλης τῆς ζωηρότητος καὶ ἀνευ προσήματος.

Τὸ μικρὸν τοῦτο στρατηγῆμα, τὸ ὁποῖον ἐπλήγωσε προφανῶς τὴν μητρικὴν φιλαυτίαν, ἐπέτυχεν ἐντελῶς, ὁ δὲ θριαμβεῦτης παιδαγωγός μου, ὠπλισμένος κατὰ τὴν συνήθειάν του μὲ παραλληλισμὸς καὶ ῥητὰ, ἐπεφάνησεν «Ἰδοὺ λοιπὸν, Κυρία μου, ὁ Ἀχιλλεὺς ἐν τῇ νῆσῳ Σκύρῳ, κρυπτόμενος ἐν μέσῳ νυμφῶν καὶ ὑπὸ τὰ ἐνδύματά των, προδίδων τὸ ἀληθές αὐτοῦ γένος, ἅμα ὁ ἐπιδείξιος Ὀδυσσεὺς ἔθεσεν ὑπ' ὄψιν του τὸ ξίφος, τὸν θώρακα καὶ τὴν περικεφαλαίαν. Ἐκεῖ ἀνεκαλύφθη ὁ κατακτητῆς, ὁ νικητῆς τῆς Τρωάδος. Ἐδῶ ἀποκαλύπτεται ὁ χαρτοπαίκτης τοῦ Ῥεγνάρδου, ὅσως ἕνας ἄλλος Βέβερλεϋ, ὅστις θέλει ἀφίσῃ πολὺ ὄπισθεν τοῦ αὐτοῦ τοῦ τύπου, διὰ νὰ χορηγήσῃ, εἰς τὸ εἶδος αὐτῶν ἐπιχειρήσεων ἐν πρωτότυπον περιπέλεον εἰς τοὺς δραματοποιούς διὰ τὴν σκηνὴν τοῦ θεάτρου.» Ἡ Κ. Σελικούρ προσβληθεῖσα καιρῶς ἀπὸ τὸ φέριμον καὶ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σχολαστικοῦ, ἔσπευσε νὰ τοῦ ἐπιβάλλῃ σιωπὴν, ἀπαικρθεῖσα ξηρά. «Ἡ παιδαριώδης καὶ γελοία αὕτη φαντασία δὲν ἀποδεικνύει τι· ἐπεθύμουν δὲ νὰ καταγίνεσαι μᾶλλον εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἀργουσῶν ιδιοτήτων τοῦ υἱοῦ μου, παρὰ νὰ ἀνακαλύπτῃς τὰς μικρὰς ἐλλείψεις του.» Ἐκφρασις πλήρης ἀνοχῆς μετὰ τὴν ὅποιαν ἡ τυφλὴ ἀγάπη τῆς ἐπροσπάθη νὰ στολίσῃ τὰ ἀρειγενῆ ἐλαττώματά μου.

Ἐν τούτοις ἐγὼ ἐνθαρυνόμενος ἀπὸ τοὺς λόγους τῆς μητρός μου, ἐσύναξα ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὠραῖα παιγνιδάκια, τὰ ὅποια μετεχειρίσθη ὁ παιδαγωγός μου διὰ νὰ μὲ κατασχῆν ἢ νὰ μὲ ταπεινώσῃ, καὶ λαβὼν αὐτὰ εἰς τὴν κατοχὴν μου ἔγεινα ἄρπυξιν, καταφυγὼν εἰς τὰ δωμάτιά μου. Μετ' ὀλίγας δὲ στιγμὰς προσκλήθεις παρὰ τῆς μητρός μου, ἤκουσα τὸ ἀκόλουθα. «Πῶς εἶναι δυνατὸν τέκνον μου ἡ φαντασία σου, μόλις ἐρήθου, νὰ κυριεύεται ἤδη ἀπὸ τοιαύτας ὀλεθρίας ἐντυπώσεις, ὥστε αἱ ὀρεξεις σου, αἱ διασκαδάσεις σου καὶ αὐταὶ αἱ σπουδαί σου νὰ καταμαρτυροῦσι τὸ ὅποιον σοῦ ἀποδίδουσι πάθος διὰ τὸ χαρτοπαίγιον, καὶ νὰ κατασταίνεσαι ἀξίος τῶν καταλογισμῶν τοῦ παιδαγωγοῦ σου;...» Ἀλλ' ἐγὼ ἐδικαιώθην ἀμέσως ἀπέναντι τῆς μητρός μου, κατηγοροῦν τοῦ Κ. Λόρβευ τὴν ἀσθηρότητα καὶ τὴν σχολαστικότητα ἀκόμη. Ὄμωσα δὲ συγχρόνως ἐν ἑμαυτῷ, συνεννοούμενος μετὰ τῆς θαλαμηπόλου τῆς μητρός μου, Ἰουλιᾶς καὶ μετὰ τοῦ ἰδικοῦ μου Λαδασέτου, νὰ ἐπιτύχω τὴν ἀποβολὴν του διὰ τινος στρατηγῆματος βάσιν ἔχοντος τὴν συκοφαντίαν.

Ἡ Κ. Σελικούρ ὠθουμένη ἀπὸ τὴν τυφλὴν ὑπὲρ ἐμοῦ προκατάληψίν τῆς, δὲν ἠργῆσε νὰ πεισθῇ, διὰ τῆς ἀπολογίας μου, δι' ὃ φόβος τῆς ἦτον ὑπερβολικὸς καὶ ἐτι ὁ Κ. Λόρβευ, ἀνὴρ χιμαίρικος, ἠθέλησε νὰ χαρακτηρίσῃ ὡς ἔξεις βίβωμενας, τὰς ἀνευ συνέπειας παιδικὰς διασκαδάσεις μου. Τὸ ἀποτέλεσμα λοιπὸν τοῦ μικροῦ τούτου συμβάντος, τὸ ὅποιον εἶχε σκιάσει πρὸς ὀλίγον τὸ μέτωπον τῆς Κ. Σελικούρ, ἐστράφη πρὸς ὠφέλειάν μου, τὸ ὠραῖον πρόσωπόν τῆς ἐφαιδρύνθη, αἱ δεπείριαί μου ἐδέχθησαν τοὺς πολλοὺς καὶ τρυφεροὺς ἀ-

σπασμούς τῆς, συνωδευμένους μὲ τοὺς ἀκολούθους λόγους. «Εἶμαι πεπεισμένη νῆ μου, δι' ὃ τὸ μέλλον θέλει ἀναδείξει διόλου ἐσφαλμένας τὰς ἀπαισίας τοῦ παιδαγωγοῦ σου προφητείας, καὶ δι' ὃ θέλεις δευχθῆ πάντοτε ἀξίος τῆς πρὸς ἐμὲ ἀπεριορίτου ἀγάπης μου.» Ὁλος αὐτὸς ὁ ἔπαινος καὶ ἡ μητρικὴ διάχυσις μ' ἔκπαυον νὰ ἐλπίσω, δι' εὐκόλως θ' ἀπατήσω τοὺς συγγενεῖς μου, διὰ τῆς ὀποκρίσις καὶ τῆς πονηρίας. Εἰς τὸ ἀκόλουθον κεφάλαιον φαίνεται ἡ ἀνάπτυξις τοῦ χαρακτήρος μου προχωρούσης τῆς ἡλικίας, καθὼς καὶ τὸ κινδυνώδεστερον δηλητήριον, τὸ ὁποῖον ἐμέλλεν ὄσον οὐπω νὰ χύσῃ, ἐφ' ὄλων τῆς ζωῆς μου τῶν πράξεων, ὁ τρεφόμενος ἐντὸς τῶν σπλάγγων μου τρισκατάρατος ὄφις.

ΚΕΦ. Βον.

Χρόνοι τινὲς παρήλθον, ἐν τῷ διαστήματι τῶν ὁποίων τὸ πάθος διὰ τὸ ποθητὸν μου παιγνίδιον ἠῤῥαγεν ἐπαισθητῶς ἐντὸς μου· αἱ ὀρμητικαὶ καὶ συνεχεῖς παρεκτροπαί μου ἐπλήγωσαν καιρῶς τῆς μητρός μου τὴν ἄκραν εὐαισθησίαν, τὴν δὲ περιουσίαν μου λάθρα κατέστρεφον. Ἡ ἀκράτης πρὸς τὸ χαρτοπαίγιον ἐπιθυμία μου μὲ κατέτρωγε ἡμέραν καὶ νύκτα, καὶ πολλάκις ὑπεκφεύγων τὴν προσοχὴν τῶν συγγενῶν μου, ἔσπευδα νὰ θύσω πανταχοῦ, ὅπου μικροὶ ἄνθρωποι εἶχαν συστήσῃ ναοὺς πρὸς ἀσθεῖ τῆς τύχης λατρείαν, ὑπὸ τὰ ὀνόματα Φαραῶ, Ῥόμβος, Τριανταμία κ.τ.λ. Ἐντὸς αὐτῶν τῶν καταστρεπτικῶν Βακχεῖων, ὅπου τὸ χρυσοῖον μου ἀφθόνως ἐσκορπίζετο ἀντισπονδῶν, ποσάκις ἐπεκαλέσθη τὸν ἔξ Ὀυρανοῦ κεραυτὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἱερέως, Τραπεζίτου λεγομένου, ἡμῶν τῶν ἀνοήτων καὶ φανατικῶν θυσιαστῶν, καὶ αὐτοῦ ἀκόμη τοῦ θυσιαστηρίου!... Ἀλλὰ τί νὰ εἶπω! μ' ὅλας τὰς ἀρὰς καὶ κατάρας μου δὲν ἔπαυον τοῦ νὰ παίζω ἀδιακόπως...

Ἀκολούθως ἐταξείδευσα διὰ τινὰ καιρὸν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πρὸς τελειοποίησιν δῆθεν τῆς ἀνατροφῆς μου, συνωδευμένος ἀπὸ ἕνα νέον παιδαγωγόν, ὑπὸ τὴν λιαν ἀνεκτικὴν κηδεμονίαν τοῦ ὁποίου, ἐντὸς ὀλίγου, ἔκαμα ἀρκετὰ χρεῖα σκανδαλώδη. Ἐν παρόδῳ ἀναφέρω ἐνταῦθα ὅτι, διὰ συκοφαντιῶν καὶ μικροραδιοργισμῶν, βοηθούμενος ἀπὸ τινὰς φίλους μου καὶ τὸν θαλαμηπόλον μου, κατάρθωσα τὸ νὰ ἀπολυθῆ τῆς ὑπηρεσίας ὁ Κ. Λόρβευ, πρὸς τὸν ὁποῖον μ' ὅλα ταῦτα ὁ πατὴρ μου ἐπρόσφερον εὐχαριστήσεις, δῶρα, συστατικά ἔγγραφα καὶ ἄλλα ὅμοια, δυνάμενα νὰ μετριάσωι τὴν ἀδίκως προξενουμένην πρὸς αὐτὸν λύπην· ἀλλ' ὁ ἀπελυμένος παιδαγωγός ἐγεινε ἀπαρηγόρητος, προβλέπων, ὡς ἔλεγε, τὸ δυστυχὲς μέλλον μου καὶ δυσαναχετῶν κατὰ τῆς τυφλότητος τῶν συγγενῶν μου.

Διαρῆξας οὕτω τὸν κυριώτερον δεσμόν, ἔχων ἀντὶ μαρτύρων συντρόφους πιστοὺς καὶ συνενδούους ἀνεκτικούς, ἀφέθην ἐλεύθερος εἰς τὴν ὀρμὴν τοῦ πάθους μου, τὸ ὁποῖον μ' ἔσυρεν εἰς τὸν ὀλεθρόν μου μὲ ταχὺ βῆμα. Εἰς τὸν ὕπνον μου, εἰς τὰ ἔργα μου, εἰς τὴν διάνοιάν μου, πανταχοῦ ἀπῆντων ἐντυπωμένως τὰς μαγευτικὰς εἰκόνας τοῦ παιγνιδίου, καὶ ὑποθέτω ὅτι καὶ ἐντὸς εἰρηκτῆς ἡθελὰ μένει εὐχαριστημένος, ἐὰν εὐρισκόμεν συνωδευμένος ἀπὸ τὸ ἀγαπητὸν μου εἰδωλον, τὸν Ῥόμβον. Ἀς μὴ δυσκολευθῆ δὲ κἀνεὶς νὰ πιστεύσῃ ὅτι πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀπέκτησα τὸ σιωπηλὸν ἐκεῖνο καὶ παρακαλισμένον ὕψος τῶν ἐκ χαρακτήρος καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος χαρτοπαικτῶν. Ἡ ὠραία μορφή μου καὶ τὸ ἐξαι-

ρετον ανάστημά μου, διὰ τὰ ὅποια συνεχῶς ἐκαυχᾶτο ἡ μήτηρ μου, ἀσχίμασαν ταχέως ὡς ἐκ τῆς ἀμελείας καὶ ἀκαταστασίας περὶ τὴν ἐνδυμασίαν μου, καὶ ὡς ἐκ τινος ἀσέμνου ἤθους, τὸ ὅποτον μ' ἐξωμοίωνε παραπολὺ μὲ τοὺς ἐντελῶς διαφραμένους ἀνθρώπους· πολ- λάκις δὲ ὡς ἐκ τούτου ἤκουσα παρὰ διαφόρων δεσπο- τῶν τὸν ἀκόλουθον ἐντροπιστικὸν ἔπαινον. «Βίς τὴν τι- μὴν μου, σὲ λέγω, Κύριε, διὰ ἀπέκτησας ἕως ὄρας κατεργαροῦ.» Καὶ ἐγὼ, τῆ ἀληθείᾳ, κατεργάρον καὶ κλέπτῃν τῆς εὐδαιμονίας μου ἐθεώρουν τὸν ἐκυτόν μου, ὁσάκις ὥρας τινὰς τῆς ἡμέρας ἠσχολούμην εἰς ἄλλο τι παρὰ εἰς τὸ χαρτοπαίγιον. Πρὸς ἀποζημιώσεις δὲ τῶν χαμένων αὐτῶν ὥρων μου, πρὶν κοιμηθῶ, ἐσκόρπιζα, ἐπὶ τῆς κλίνης μου δεσμιδὰς χιρτίων, καὶ ἐπ' αὐτῶν ἐσπούδαζα, κατὰ μέγα μέρος τῆς νυκτός, ὅλας τὰς περι- πτώσεις, ὅλα τὰ ἐμπειρικά συστήματα τοῦ δλεθρίου χαρτοπαίγιου, διδασκόμενος, ἐν ἐπιλόγῳ, πῶς νὰ φθάσω εἰς τὴν ἐντελῆ καταστροφὴν μου ἐπὶ τὸ μεθοδι- κώτερον. Ἡ βιβλιοθήκη μου περιεῖχεν ὅλα τὰ ἐγγχει- ρίδια, ὅλους τοὺς δι' εἰκονογραφειῶν συνδυασμοὺς, πα- ριστάνοντας τὰς παραξένους κινήσεις τῆς μελίνης καὶ τῆς κοκκίνης· αὐτὰ ἦσαν τὰ ἐλατήριά μου, τὰ εἶδωλα τῆς λατρείας μου, ἡ μόνη εὐάρεστος τροφὴ τῆς δια- νοίας μου! . . .

Ἡ μήτηρ μου, ἡ ὁποία, ὡς προεῖπον, εἶχε πεισθῆ περὶ τῆς ἀθωότητός μου, ὡς πρὸς τὰς ἀνακαλυφθεί- σας παρὰ τοῦ Κ. Δόρβειῦ κλίσεις μου πρὸς τὸ χαρ- τοπαίγιον, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀπουσίας μου εἰς τὸ ἐξωτερικόν, λαβοῦσα διαφόρους ἀνωμότους ἐπι- στολάς περιγραφούσας τὴν χαρτομανίαν μου, τὰς ἀσωτίας μου καὶ τὰς σημαντικὰς ποσότητας τὰς ὁποίας σκανδαλωδῶς ἔχασα χαρτοπαίζων, εἰς Του- ρίνον, Μιλάνον, Φλωρεντίαν, Μαδρίτην καὶ εἰς Ἀγ- γλίαν, ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμούς της, καὶ ἅμα τῆ ἐπι- στροφῆ μου εἰς τὴν πατρίδα μου, τὸ Μόντπελλιέρ, ἐγνώρισεν πόσον ἀδικὸς καὶ ἀχάριστος ἐφάνη πρὸς τὸν πρῶτον παιδαγωγόν μου, καὶ ἐπεισθῆ παραπολὺ διὰ αἱ πρῶται ὑπόνοιαι της· ἐμελλον νὰ μεταβληθῶσιν εἰς λυπηρὰς καὶ ὀδυνηρὰς βεβαιότητες, διότι ἀπὸ τὰς πληροφορίας τὰς ὁποίας πανταχόθεν ἐσύναξε, κατε- σταίετο προφανές ὅτι τῆς παιδικῆς, τῆς ἐφήβου, καὶ τῆς νεανικῆς ἡλικίας μου τὰ πρακτικὰ ἀπέτελλον ἐν καὶ μόνον ἱστορήμα, τὸ τοῦ χαρτοπαίγνι- οῦ τὰ δὲ σχολεῖα μου ἦσαν ὅλα τὰ εἰς τὰς δλεθρίας αὐτοῦ ἀσχολίας ἀριερωμένα καταγώγια, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἦμην ἡδὴ γνωστὸς, ὡς ὁ φέρων διπλώματα καὶ ἀξίαν Φραν- μασῶνος, ἐντὸς τῶν κυριωτέρων συναγωγῶν. Τέλος πάντων ἡ μήτηρ μου ἐγνώρισεν ἀκριβῶς, ὅτι τὰ ἀγαπητά μου παιδία εἰς τὰ ὅποια ἡ περιουσία μου ἔλαβε τόσας πληγὰς, ἦσαν τὰ χαρτοφορεῖα καὶ κυ- βευτήρια τοῦ Σπᾶ, τῆς Αἰξ-λα-σιπέλλ, τῆς Ουδιέννης καὶ Βουρδιγάλης.

Εἰς τοσοῦτον διαφθορᾶς βεβημὸν εἰ ὠρελοῦσιν ἐπι- πλῆξαι, ἀντέκλησαι, συμβῦλαι; !! Διορθοῦται τὸ στραβόξυλον, τοῦ ὁποίου ἡ διεθνήσις παρημελήθη ἀπὸ τῆς τρυφερᾶς ἡλικίας; Ἡ πίσις, τὸ πῆρ καὶ ὁ πέ- λευς πρὸς ὦραν μόνον τὸ διευθετοῦσι, κατὰ συνέπειαν καὶ ἡ μήτηρ μου μὴδὲν ἔπραξεν, ἡ μικρόν τι πρὸς ἀναχαίτισιν τῆς ἀκαταστασίας μου, καὶ πρὸς ἀπό- πειραν ἐκρίψαι τὴν πᾶσαν ἀποτελοῦντος, οὕτως εἶπαί τι, μέρος τῆς ἰδίας οὐσίας μου, προῖδοσα ὀρθῶς, ὡς πρὸς τοῦτο, ὅτι πᾶσα ἀπόπειρα ἐμελλεῖ ν' ἀποθῆ ματαία· ἀν' ἐτέρῳ ὁμῶς δι' ἀλλογιζομένην τι ἔκτρομα ἀνέτρεφε

καὶ ἐθώπευεν, ἔμενον ἀπαρηγόρητος καὶ βαθμῆδὸν ἐ- χασεν ὑγίαν καὶ ζωὴν, θῦμα γενομένη τῶν δλεθρίων καὶ ἀνοσιῶν ἐξέων μου. Βίς τὴν μνήμην μου εἶναι ἀ- κόμη καὶ ἔσονται διὰ παντός οἱ τελευταῖοι λόγοι τοὺς ὁποίους μ' ἀπέτεινε. «Ἀπελθε ἀπ' ἐμοῦ τέκνον ἀχάρι- στον, ἔκτρομα τῆς φύσεως· ὁ θάνατός μου σοῦ προε- τοιμάξαι νέας τροφὰς, ἀν καὶ αὐταὶ καὶ ἄλλαι πολλαὶ δὲν θὰ ἀρκέσωσι βέβαια νὰ κορέσωσι τὴν χαρτομα- νίαν σου· ἀπ' οὗ ταχίως καταστρέψεις ὅλα τὰ ἀγαθὰ μου, θέλεις καταφύγει εἰς τὴν χαμέρπειαν καὶ τὴν κακὴν πίστιν, θέλεις ἀτιμάσει οἰκογένειαν φέρουσαν δύο αἰώνων εὐγένειαν καὶ ἄστικτον ὑπόληψιν. Ἐλθέ τέκνον μου, λάβε τὸν τελευταῖον ἀπασμόν μου, ἀλλ' ὡς εἶπε ἐδὼ ἀμέσως ἐπὶ τοῦ λειψύου μου, ὅτι παύεις διὰ παντός τοῦ νὰ χαρτοπαίζῃς.» Τὸ ὑποσχέθην ἡ καρδία μου συγκεινημένη, παρεγνώρισεν τὴν στιγμὴν ἐκείνην αὐτῆ ἐκυτῆ· τὸ καταπληκτικὸν τῆς σκηνῆς, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρέθην, μ' ἐμπόδισε νὰ προῖδω, ὅτι μετ' ὀλίγον ἐμελλον νὰ δειχθῶ διπλοῦ ἀμαρτήματος ἔνοχος, τούτέστιν ἰ ε ρ ὁ σ υ λ ο ς καὶ ἰ π ἰ ο ρ κ ο ς· ἐν τούτοις αἱ ἐπίσημοι ὑποσχέσεις, τὰς ὁποίας ἔδωκα πρὸς τὴν μητέρα μου, ἐν τοιαύτῃ ὥρᾳ, διέχυσαν κί- πριαν γλυκύτητα ἐπὶ τῶν τελευταίων στιγμῶν τῆς ζωῆς της, καὶ οὕτως ἔλαβε πέρρας ἡ σοδρά καὶ θλη- βερὰ ἐκείνη σκηνή.

Ἐπιθεῖς βέβαια, εὐκίσητε ἀναγνώστα, ὅτι ὡς υἱὸς ἐλλῶν εἰς μετάνοιαν μετὰ τὴν κατάθεσιν τῆς ἱερᾶς ὑποσχέσεώς μου, δὲν ἠδυνήθην νὰ κρατήσω διὰ πολ- λὴν χρόνον τὴν βρῆν τῶν πικρῶν δακρῶν μου ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς ἀξιαγαπήτου μητρός μου, τὴν ὁποίαν ἡ αἰσχίστη διαγωγή μου μόνη ἐσπευσε νὰ μεταδιόξῃ εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν, ἐν τῇ ἀκμῇ σχεδὸν τῆς ἡλικίας της. . . . Ἄλλ' ὡ πόσον ἀπατάσαι, ἀποδίδων εἰς ἐμὲ ἀρετὴν, τὴν ὁποίαν οὕτε κἀν ἐγνώρισαι! Ὡ πόσον ὀλίγον γνωρίζεις τὴν καρδίαν τοῦ ἐκ γενετῆς χαρτοπαίκτη! . . .

Πεπωρομένη ἔχων τὴν συνείδησιν καὶ ἀπωσσωμένη τὴν καρδίαν, ὡς μόνον τῆς συμβάσεως μοι συμφορᾶς ἀποτέλεσμα ἐθεώρησα τὴν αὐξήσιν τῆς ἐλευθερίας καὶ περιουσίας μου, καὶ ὡς συνέπειαν, τὴν ἐπέκτασιν καὶ ἐλευθερίαν ἀσκήσιν τῶν μητροκτόνων ἐπιθυμιῶν μου. Ἄν δὲ διὰ τινὰ καιρὸν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ πατρὸς μου ἐπροσποήθην ὑποκρινόμενος, μεταμέλειαν, καὶ βελτί- ωσιν τῆς διαγωγῆς μου, ἔπραξα τοῦτο διὰ νὰ ἐπιτύχω τὴν ἐκτέλεσιν συνοικεσίου, μετὰ πλουσίαν ἐχούσης τὴν περιουσίαν εὐγενοῦς νεανίδος, προταθείσης μοι εἰς γά- μον, πρὶν εἶτι καταφανῆ γείνωσι τὰ ἀσυγχώρητα ἀμαρ- τήματά μου, ὥστε τοῦ συμφέροντός μου ἦτον νὰ δει- κνύω εἰς τοὺς περὶ ἐμὲ ἀληθῆ τὴν τοῦ πνεύματός μου μεταμόρφωσιν, προξενηθεῖσαν δὴθεν ἀπὸ τὸν ἄορον τῆς ἀτυχῆς μητρός μου θάνατον. Ἐπέτυχα δὲ τοσοῦτον προσποιοῦμενος τὸν μεταμελημένον καὶ φρόνιμον, πρὸς ἐπιτάχυσιν τοῦ εὐτυχῆς ὕμναίου, ὅστις ἐμελλε νὰ με ἀναδείξῃ καθ' ὅλα αὐτεξούσιον, τῆ συνδρομῆ τοῦ ἀγα- πητοῦ μου Λαδασέτου, κήρυκος γενομένου τῆς πρὸς ἀρετὴν ἐπανόδου μου, οὐχ ἦττον καὶ τοῦ νέου παιδα- γωγοῦ μου, ἀργυρωνήτου πανηγυριστοῦ, ὡς μάρτυρος αὐτόπτου τῆς μεταβολῆς μου, ὥστε ἄλλο τι δὲν ἠκούετο εἰς τὰς συναστροφὰς, εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰς ἐξοχὰς ἀκόμη, εἰμὴ ἡ εὐταξία τῆς νέας ζωῆς μου, καὶ ἡ ἀνάρετος χρῆσις τῶν χρηματικῶν μου πε- ρισσευμάτων· ὁ δὲ πατήρ μου καὶ αὐτὸς πολλὰκις ἀ- στειζόμενος ἔλεγεν, «εἰς βλαμὸς περιττότερος ἀχίω;

τητος θέλει σὲ καταστήσει, υἱέ μου, ἀξίον τίτλου ἱε- ρωσύνης ἐκ μέρους τῆς αὐλῆς τῆς Ῥώμης.» Ἄμα λοιπὸν παρῆλθεν ὁ χρόνος τοῦ πένθους, καὶ συγχρόνως ἐνήλιξ γενόμενος, κύριος δὲ ἐμαυτοῦ καὶ μόνος κληρονόμος ὅλης τῶν προπατόρων μου τῆς δόξης καὶ περιουσίας, θριαμβεύσας καὶ κατὰ πολλῶν ἐμποδίων, ἐνυμφεῖθην γυναῖκα κεκοσμημένην μ' ὅλα τῆς φύσεως τὰ καλὰ, μὲ λαμπρὰν ἀνατροφήν καὶ δόξαν κοινωνικὴν· ἀλλ' ὅλα ταῦτα ὡς μὴδὲν διελογι- σάμην ἀπέναντι τοῦ πολλοῦ πλοῦτου της, προσφερ- θησομένου ἔσον οὕτω εἰς τὴν ἀπληστίαν τοῦ κρυπτο- μένου ἐντὸς τῶν σπλάγγων μου λυσώδους θηρίου, τὸ ὁποῖον μόλις ἠδυνήθην νὰ κρατήσω κατηνασμένην τὴν ὁρμὴν ἐν καιρῷ τῆς ὑποκρυπτομένης μεταβολῆς μου, ὑποσχόμενος ἐγγρήγορα νὰ ρίψω εἰς τὸ χάος τοῦ στομάχου τοῦ οἴκου, ὑποστατικά, πύργους, πολυτί- μους λίθους, ἐπιπλα, τὸ πᾶν, μὴδ' αὐτῶν τῶν ἐνδυμά- των τῆς συζύγου καὶ τῶν τέκνων μου ἐξαιρουμένων. Ἄλλ' ὁ παμφάγος ἐκεῖνος Ἄδης, οὕτε μὲ βασιλέα, οὕτε μὲ αὐτοκρατορίας κορύννεται· πρᾶγμα τὸ ὁποῖον συνέθη ποτὲ, ὡς λέγουσιν οἱ εἰδήμονες.

Οἱ περιεργοὶ ἀναγνώσκει περιμένουσι βέβαια ἐνταῦθα τὴν περιγραφήν τῶν χαρῶν, τῶν συμποσίων, καὶ ἐν γένει τὰ τῆς τελετῆς τοῦ γάμου μου· ἀς μάθωσι λοι- πὸν τὸ οὐσιωδέστερον, ὅτι εἰς εὐρύχωρον αἵθουσαν, τῆ ἐπιστάσιᾳ τοῦ ἐμπείρου Λαδασέτου μου, εὐρίσκοντο τρά- πεζαι φέρουσαι τὰ πρὸς πᾶσαν κυβευτικὴν διασκέδασιν χρήσιμα, ἀλλὰ καὶ ὅτι πιστὸς εἰς τὸ σύστημα τῆς ὑπο- κρισίας ἔμεινα μὲν θεατῆς ἀδιάφορος, κατηνάλωσα ὁ- μως τὰ ἔσχατα τῆς ὑπομονῆς τοῦ ἐν τοῖς ἐντοσθίοις μου ὄρεως.

Ὅποιον ἄνθρωπον ἢ ὁποῖον σύζυγον σ' ἔδωσαν τά- λαινα Ἐλίξαι! (οὕτως ὠνομάζετο τὸ θῦμα) θ' ἀνα- κρᾶξωσιν οἱ ἀναγνώσταί. Τί νὰ γείνη! Τὸ ὠροσκοπίον της ἐπ' ἐμοὶ εἶχε σταματήσει τὴν βελώνην του. Ἐπέ- πρωτο ἄρα νὰ γείνη θῦμα αὐτῆ, τὰ τέκνα της καὶ ἡ περιουσία της· ἐπὶ τῶν δλεθρίων δωμῶν τῆς λατρείας μου! . . . Ἄλλ' ὡς ἀκολουθῆσα κατὰ διαδοχὴν τῶν συμβάντων τὴν διήγησιν, διὰ νὰ γείνωσιν ἀκριβῶς καὶ λεπτομερῶς κατάγνωστοι εἰς τὸ κοινὸν ὅλοι· αἱ πα- ρεκτροπαί μου καὶ βαρβαρότητες κατὰ τῶν ἀτυχῶν συγγενῶν μου, καὶ διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ἕκαστον ὡς ἀφορμαὶ σπουδαίων σκέψεων, ὡς διδάγματα φρονή- σεως, καὶ ὡς ἀντικείμενα ἐγκαίρου μεταμελείας· δι' ἐμὲ τὸ πᾶν ἀπώλετο. Εἶθε λοιπὸν τὸ τραγικὸν παρά- δευγμά μου νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὄρον κατὰ τοῦ εὐρυχώ- ρου σταδίου τῆς δλεθρίας χαρτομανίας! Εἶθε ἡ πιστὴ αὐτῆ εἰκὼν τῆς καταστροφῆς μου ν' ἀναχαίτισιν τοὺς εὐρισκομένους περὶ τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου! . . .

Κατασταθεὶς κύριος μεγάλου πλοῦτου, ἀν καὶ ἐ- φρόντισα ἀμέσως ν' ἀποχωρισθῶ τοῦ πατρὸς μου, εὐ- ρισκόμεν ἁμῶς πάντοτε ὑπὸ τὴν ἐνοχλητικὴν ἐπιτήρη- σιν του, καθὸ κειμένης τῆς οἰκίας μου ὄχι μακρὰν τῆς πατρῶς· δὲν ἠδυνάμην λοιπὸν ἀκωλύτως νὰ ἀφεθῶ εἰς τὸ ἀγαπητόν μου στοιχεῖον καὶ νὰ περικυκλωθῶ ἀπὸ τοὺς ἀναφανομένους καὶ ἀνεπαισθήτως πλησιάζον- τας τὴν οἰκίαν μου παλαιούς συντρόφους μου, τοὺς ὁ- ποίους εἶχον ἀπομακρύνει δι' ὅσον καιρὸν ἠναγκάσθην νὰ μένω ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἀρετῆς· πρὸς τούτοις, μὴ ἀπογυμνωμένος ἀκόμη πάσης αἰδέως, ὅπως ἀφαι- ρέσω τὸ κάλυμμα κατέναντι τῶν συγγενῶν μου, καὶ καταφρονῆσω τῶν συμπολιτῶν μου τὴν κοινὴν γνώμην, ἐροδοῦμην μὴπω· ὑπερβολὴ ζήλου τῶν παιλαῶν μου

συντρόφων πρὸς τὴν συναναστροφὴν μου; μὲ καταστήσει ὑποκτον ἀπέναντι τῆς Ἐλίξης· πρὸς ἀσφάλειαν ἐφρό- νισα μάλιστα νὰ παραγγείλω εἰς τοὺς λωποδύτας αὐ- τοὺς νὰ περιποιηθῶσι τὸ πρόσωπον καὶ τὸ φέρισμόν των, καὶ νὰ δεικνύωνται ἀνθρώποι μὲ συμπεριφορὰν, ἀπεκδυόμενοι τὸν χαρακτήρα τοῦ χαρτοπαίκτη εἰς τὸ καθάφλιον τῆς θύρας μου, ὅπως οἱ ὑποκριταὶ ἐκδύονται τὰ θεατρικὰ φορέματα, τελειοποιεμένης τῆς παραστάσεως· ἀλλ' εἰς μάτην ἐκοπιάζα! Τὰ πρόσωπα ὄλων τῶν τοιοῦτων βαρᾶθρων φέρουσι ζοφερόν τι καὶ ἀμφίβο- λον, προσβάλλον ἐκ πρώτης ὄψεως. Ἐγὼ μὲν εἶχον ὄλην τὴν βρεξιν νὰ καταστρέψω μίαν ὥραν ἀρχήτερα ἐμαυτόν, τὴν σύζυγόν μου, καὶ πάντα θέλοντα νὰ συντροφεύσῃ μετ' ἐμοῦ. Ἄλλ' ὡς προεῖπον, μ' ἔ- μενον ἀκόμη ἴχνος αἰδοῦς καὶ φόβου· πρὸς δὲ ἤμην καὶ ἀναγκασμένος ἀπὸ τὴν χρεωστουμένην πρὸς τὰς δύο οἰκογενεῖας εὐσχημοσύνην, νὰ καλύπτω μετ' ἐπιμελεί- ας τὸν εὐγενῆ κύκλον, ἀπὸ τὸ κέντρον τοῦ ὁποίου εὐ- χαριστούμην νὰ βλέπω τὰς πηγὰς τῆς προσεχοῦς κα- ταστροφῆς μου καὶ τοὺς βδεληροὺς αὐτῆς ὑπουργοὺς· ἡ συνειδησίς μου ἐν τούτοις κατεμαρτύρει, ὅτι ἤμην αἰσχρὸν ὄν, οὐχ ἦττον τῶν ἀγαπητῶν μου συντρόφων.

Προσβλητικὴ μὲν ἦ ὁμολογία, ἀλλ' εἰλικρινής. « Προσβλήξαι Ἐλίξαι! Ἄν τὰ βάσανα τῆς συνειδησεῶς μου, τὰ ἀκράτητα δάκρυά μου, ἡ πικρὰ μεταμέλειά μου καὶ αὐτὴ ἡ ζωὴ μου ἠδύναντο νὰ σὲ ἐπαναφέρωσιν εἰς τὴν ζωὴν, ὁποία δι' ἐμὲ τὸν ἀμαρτωλὸν σύζυγόν σου γλυκεῖα εὐχαρίστησις! . . . Δέξαι θῦμα ἀγγε- λικὸν τὰ ἱλαστήρια δάκρυά μου· ἄλλην τοῦ λοιποῦ παρηγορίαν δὲν ἔχω παρὰ τὴν ἐλπίδα νὰ ἐνώσω ἐγγή- γορα τὸ μαρὸν σῶμά μου μετὰ τοῦ ἱεροῦ λειψύ- νου σου!

Μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ μικροῦ τούτου ἀναθήματος εἰς τὴν μνήμην τῆς ἀξιώτερας καὶ ἀναρετωτέρας τῶν γυναικῶν, ἔρχομαι νὰ γνωστοποιήσω τὰ μυστικά σχέ- δια τὰ ὁποία συνέλαβον διὰ νὰ ἀπομακρυνθῶ ἀπὸ τοὺς φυσικοὺς ἐπιτηρητάς μου, τὸν πατέρα μου, καὶ συγγε- νεῖς τῆς συζύγου μου, καὶ ν' ἀποφύγω ὄλους τοὺς μάρ- τυρας μιᾶς ἐπαρχιακῆς πόλεως, τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι ἔχουν ἔργον τὴν ἐξέτασιν καὶ διάδοσιν τῶν πράξεων τοῦ γείτονος. Ὅσα λοιπὸν μετεχειρίσθην πρὸς διάρρη- ξιν τῶν δεσμῶν τοὺς ὁποίους μ' ἐπέβαλεν ἀκόμη τὸ κα- θήκον, εἶναι τὰ ἀκόλουθα.

ΚΕΦ. Γον

Ἐνέπνευσα κατὰ πρῶτον εἰς τὴν σύζυγόν μου, νέαν καὶ ἀπειρον, τὴν Ἰβάν τοῦ νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὴν μη- τρόπολιν, προσθέσας, μ' ἐντεχνον κολακείαν, ὅτι ἐπε- θύμουν ν' ἀποκτήσω μάρτυρας Παρισίους τῆς εὐτυ- χίας μου, ὡς κατόχου τόσον χαριτωμένης γυναικὸς κ. τ. λ. Ἡ Ἐλίξαι κατὰ συνέπειαν τοιοῦτων εὐαρέστων ἰδεῶν καὶ διαφορῶν λαμπρῶν κοσμημάτων, διὰ τῶν ὁποίων ἠδυνήθην ὀλοτελῶς ν' ἀναπερῶσω τὸν νεανικὸν ἐγκέφαλόν της, ἤρχισεν νὰ βασανίζῃ τοὺς συγγενεῖς της ἀπαιτούσα τὴν συγκατάθεσιν των· ἐγὼ δὲ ἐκ μέρους μου ἔβαλον εἰς κίνησιν τὸ πᾶν πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκο- ποῦ μου. Ἀνεχωρήσαμεν λοιπὸν μετὰ μεγάλης πομπῆς, διευθυνόμενοι πρὸς τοὺς Παρισίους, τῆ ἡμίσειαν συνα- ταθέσει τοῦ πατρὸς μου, ὅστις μόνος ἀντέτεινεν εἰς τὴν ἀποδημίαν τῶν ἀγαπητῶν του τέκνων, φοβούμενος, ὡς ἔλεγε, μήπως ἐξυπνήσωσιν αἱ παλαιαὶ ἐξέεις μου, τὰς ὁποίας ἐθεώρει νεναρκωμένας καὶ ὄχι νενεκρωμένας.